

loomheid, zich ontwikkelden. De mydriasis kwam eerst na het gebruik van 2 ctgr. duidelijk tot stand, terwijl giften van 1—1½ ctgr. de spierfunctie der iris slechts op die wijze troffen, dat de pupillen zich nauwelijks merkbaar verwijdden en zich bij toenemende lichtsterkte wederom eenigzins vernaauwden, om spoedig daarop tot den vorigen stand terug te keeren. Kort na het gebruik trad eene vertraging der hartsfunctie (8—20 slagen), echter door geene versnelling gevolgd, op, terwijl zich in ieder geval eene zeer kwellende droogte van mond- en keelholte als eene der eerste intoxicatieverschijnselen deed gelden. Het homatropine door BERTHEAU bij phthisici ter bestrijding van het nachtzweet in eene avondgift van 4 mgrm. toegediend, leverde geen resultaat op, althans niet in die gevallen, waar ook door het atropine in de gift van 1 mgr. geen nut verkregen werd. Dat bij den mensch na giften van 2 ctgr. geene grootere polsfrequentie verkregen werd verklaart BERTHEAU daardoor, dat die giften te gering waren om na de opwekkende, ook de verlammeende werking op de „Hemmungscentra” tot stand te brengen. De andere onaangename toxische werkingen van het homatropin verhinderden hem bovendien om met het middel in grootere giften bij den mensch te experimenteren. Het homatropin bezit dus, zoo als BERTHEAU zich uitdrukt, „im grossen und ganzen dieselben Eigenschaften wie das Atropin”, terwijl het daardoor verschilt, dat zijne toxische werkingen eerst na grootere giften ontstaan en sneller voorbijgaan. De kortere duur van zijne werking maakt echter het middel, zoo als hij zegt, „für die practische Medicin und speciell für die Diagnostik der Augenkrankheiten besonders werthvoll”.

Dr. J. HANLO.

ALS THERAPIE BIJ RUPTURA UTERI wordt door Dr. FROMMEL de aandacht gevestigd op het draineeren der buikholte, in plaats van de veelal daarbij nog gebruikelijke laparotomie. Tegenover zeven in de laatste jaren op de Kliniek te Berlijn voorgekomen gevallen van ruptuur, waarbij de laparotomie werd verricht en alle vrouwen stierven, maakt hij (*Zeitschrift für Geburtshülfe und Gynäkologie*, Bd. V. S. 400) een geval bekend, waarbij de buikholte werd gedraineerd en de vrouw herstelde. Dit geval wordt nog met twee andere vermeerderd, die hij in het *Centralblatt für Gynäkologie*, 1880, n°. 18 bekend maakt en die eveneens gelukkig afliepen.

Dit draineeren der buikholte verdient volgens FROMMEL, zelfs afgezien van de daarbij door hem verkregen gunstige uitkomsten, die men ook bij laparotomie (en ook bij lijdelijk toezien, Ref.) somtijds heeft verkregen, aanbeveling, omdat het zeer gemakkelijk uitvoerbaar is en de door baring en bloedverlies uitgeputte vrouw niet blootstelt aan zulk een ingrijpende kunstbewerking als een laparotomie toch altijd is.

SR.

INGEZONDEN STUK.

LARYNGOTOMIE.

De opmerkingen door Dr. P. K. PEL naar aanleiding van mijn referaat